

EL CENTRO ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΧΩΡΟΣ ΣΤΗΝ ΚΗΦΙΣΙΑ

Η ιστορία μιας σκάλης

— Το El Centro είναι ένας ανοιχτός, δυναμικός πολιτιστικός χώρος που δημιουργήθηκε για την προώθηση της ισπανικής γλώσσας και του πολιτισμού των ισπανόφωνων χωρών. —

ΚΕΙΜΕΝΟ ANGELES MIRA
ΦΩΤΟΓΡΑΦΗΣΗ SPYROS HOUND PHOTOGRAPHY

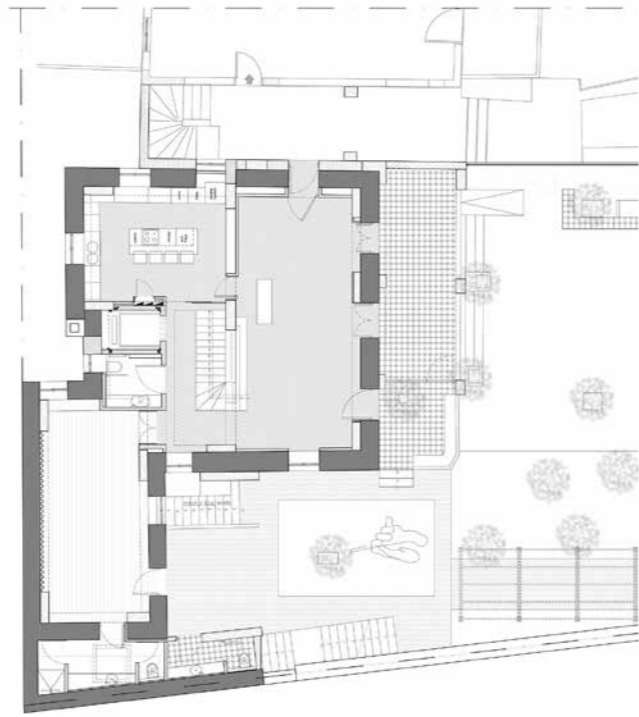
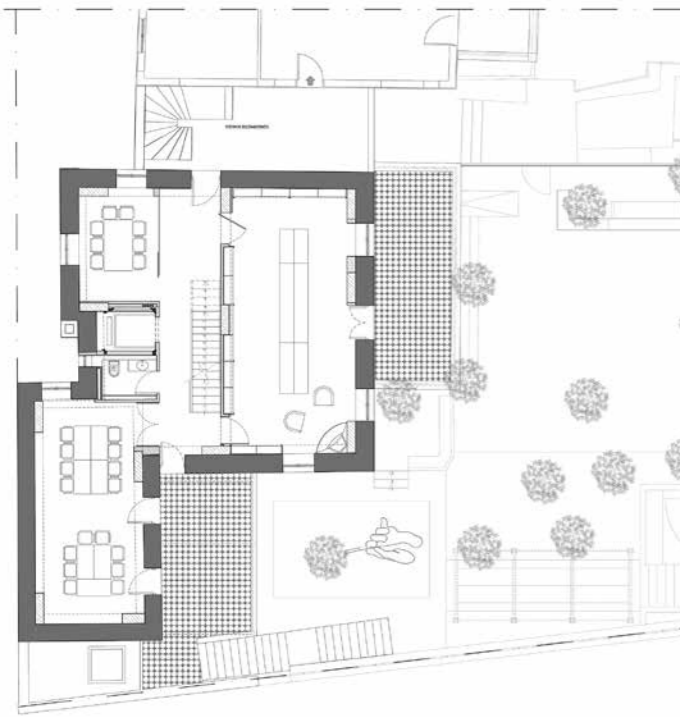
Αρχιτεκτονική μελέτη
ANGELES MIRA
Κατασκευή
ΕΠΙΚΥΚΛΟΣ
ΤΕΧΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ

Πάνω απ' όλα, είναι το όνειρο μιας Ισπανίδας που ήρθε στην Ελλάδα πριν από 14 χρόνια και θέλει να μοιραστεί τον πολιτισμό της με τον ελληνικό λαό και, ταυτόχρονα, να προσφέρει ένα σημείο συνάντησης για την Ισπανόφωνη κοινότητα. Έχοντας κατά νου αυτό το όνειρο, ξεκίνησε η αναμόρφωση ενός προστατευόμενου κτιρίου, το οποίο εμφανίζεται για πρώτη φορά στα αρχεία το 1926.

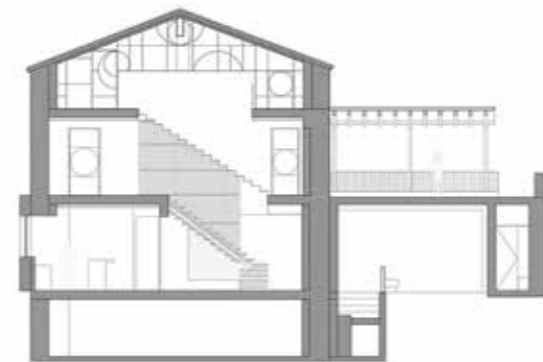
Μια κομψή καλοκαιρινή κατοικία με κήπο, απέναντι από το Άλσος της Κηφισιάς. Η ιδέα ήταν να δοθεί στο κτίριο μια ισπανική, μεσογειακή και λατινική ψυχή ταυτόχρονα, γεμάτη χρώμα, πάθος και χαρά.

Η πύλη εισόδου, με τη μεγάλη τζαμαρία, ανοίγει προς έναν κήπο με πορτοκαλιές και λεμονιές, φώτα και σκιές, αρώματα και χρώματα, θυμίζοντας Ανδαλουσιανό αίθριο.

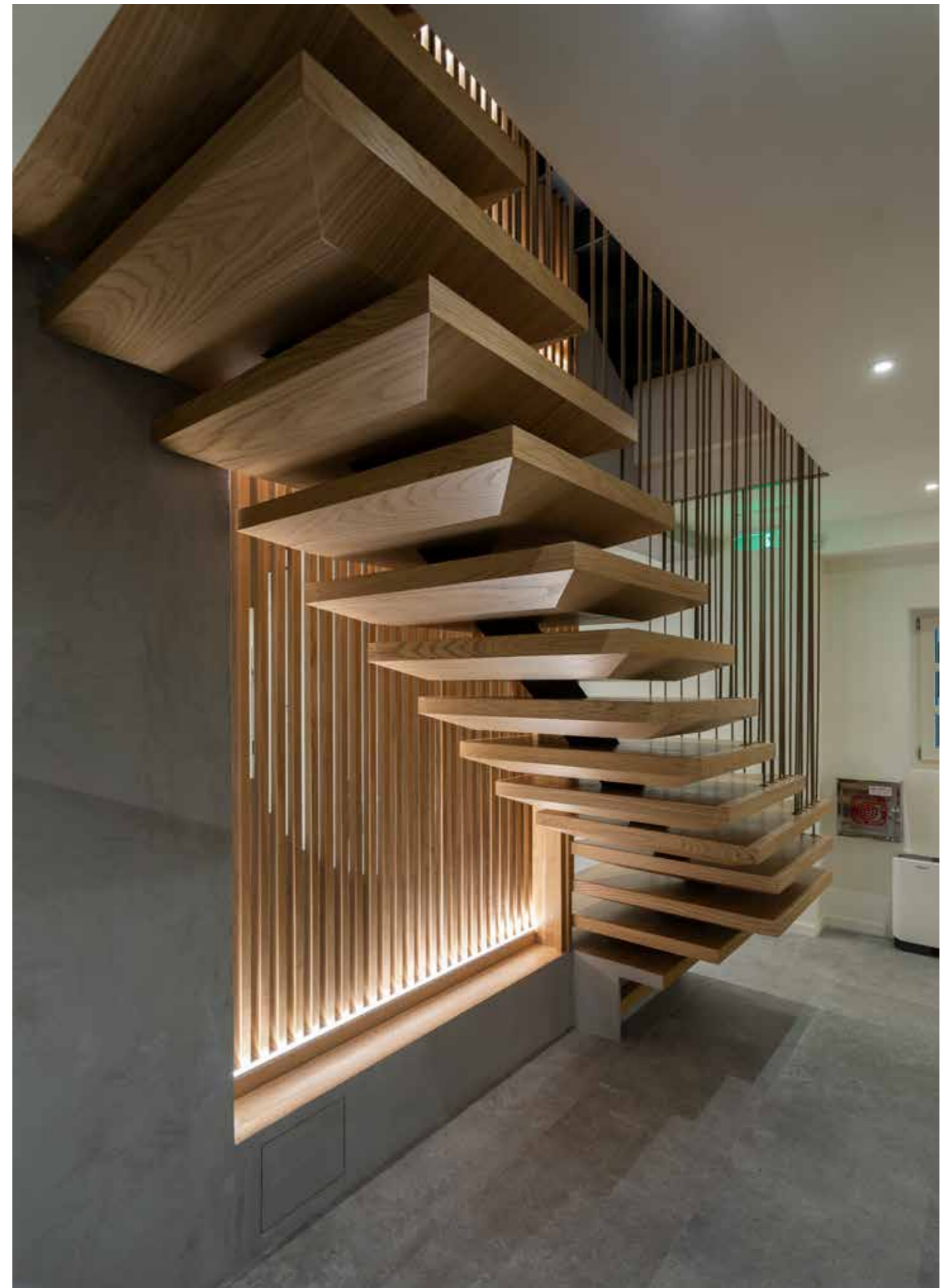

κατόψεις

τομές

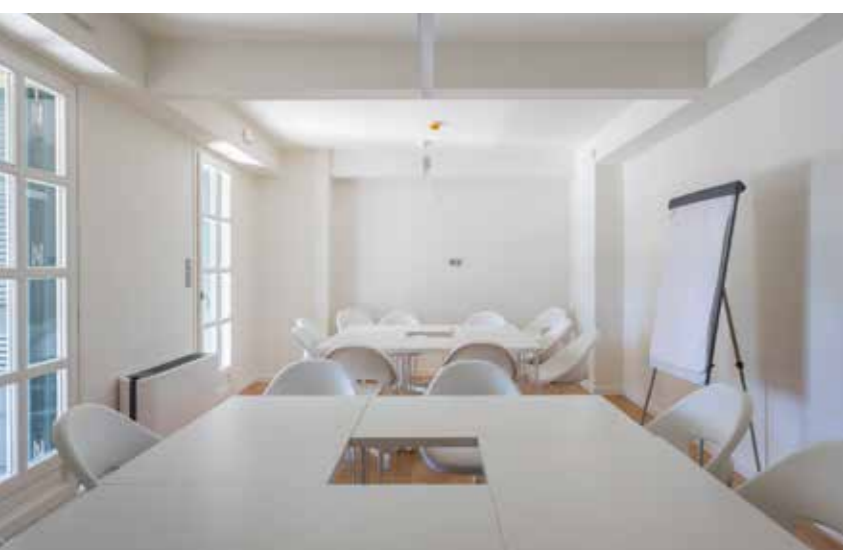
Ένα προαύλιο ή εξωτερικό κοιλ, με δάπεδο από παλιό τούβλο, προηγείται μιας σκάλας, φτιαγμένης και αυτής από τούβλο, η οποία οδηγεί, μέσω μιας πέργκολλας με κληματαριά και γιασεμί, στον προθάλαμο του κτιρίου, με πάτωμα καλυμμένο με άσπρη πέτρα και ένα χαρακτηριστικό από μαύρο γρανίτη, που απεικονίζει ένα χέρι έτοιμο να γράψει.

Ο εκθεσιακός χώρος-reception κάνει αμέσως ορατή τη σκάλα, άξονα ολόκληρου του κτιρίου και στολίδι του έργου. Πρόκειται για μια σκάλα σε δύο τμήματα, εμπνευσμένη από μια ισπανική κιθάρα, όπου το αντηχείο είναι ένα σώμα από μασίφ δρύινες ράβδους που καλύπτουν το ύψος της δομής, φωτισμένης στρατηγικά ώστε να επισημάνει τη ροζέτα ή το κοίλο της κιθάρας, το οποίο είναι ταυτόχρονα και το λογότυπο του El Centro, σκαλισμένο πάνω σε κάθε ράβδο σχηματίζοντας μια επιβλητική τρισδιάστατη φιγούρα. Οι χορδές της κιθάρας είναι, σε αυτή την περίπτωση, ράβδοι βαμμένες σε χρώμα πεπαλαιωμένου χρυσού, που, σαν κιγκλίδωμα, συνοδεύουν κατά μήκος της σκάλας και υψώνονται στο κτίριο δημιουργώντας μια σύνθεση που μοιάζει τυχαία, αλλά που, στην πραγματικότητα, διέπεται από την ακολουθία Fibonacci, μια αλληλουχία αριθμών που σχετίζονται στενά με τη Χρυσή Τομή.

Η εντυπωσιακή μορφή της σκάλας προκύπτει από την επίλυση ενός τεχνικού προβλήματος, που εμφανίστηκε στη φάση της κατεδάφισης του αρχικού οικοδομήματος. Η ανάγκη δημιουργίας μίας δοκού ενίσχυσης είχε ως αποτέλεσμα την ελικοειδή σκάλα, όπου τα σκαλοπάτια είναι αντισταθμισμένα για να αποκτήσουν πλάτος πέλματος -σε αυτό οφείλεται ο σχεδιασμός τους-, τα οποία είναι φαινομενικά πολύ πλατιά για να κρύψουν τη δοκό και με κεκλιμένο πάχος για να αυξάνουν το πλάτος του πέλματος.

Επιπλέον, τα δύο πρώτα σκαλοπάτια, με τρόπο πιο παραστατικό, επισημαίνονται για να σχηματίσουν μια εξέδρα υποδοχής, ενώ η υπόλοιπη σκάλα διαφαίνεται μέσα από τις ξύλινες ράβδους. Στον πρώτο όροφο του κτιρίου βρίσκεται η βιβλιοθήκη και οι αίθουσες διδασκαλίας. Στο δεύτερο τμήμα της σκάλας, ο όροφος απογυμνώνεται για να δείξει την πιο πρωτόγονη φύση του, ενώ στη συνέχεια, η σκάλα αποκαλύπτει τη σιδερένια της δομή οδηγώντας στον τρίτο όροφο, τον πιο παιχνιδιάρικο χώρο: την παιδική βιβλιοθήκη.

Αυτός ο χώρος σοφίτας, με λευκό ξύλινο πάτωμα και λευκή οροφή, παίζει συγχρόνως με τα πρωτεύοντα χρώματα -κόκκινο, κίτρινο και μπλε-, χρώματα που απαντούν σχεδόν σε όλες τις σημαίες των ισπανόφωνων χωρών. Συνδυάζοντάς τα με τη διαφάνεια του γυαλιού και το μαύρο του σιδήρου, σχηματίζονται αφηρημένες γεωμετρίες και απλά σχήματα, παρμένα από το λογότυπο, παραπέμποντας σε μια παιδική κοσμογονία, γνώρισμα αυτού του πιο ελεύθερου ορόφου, που είναι αφιέρωμα στον μεγάλο ζωγράφο Joan Miró.

Ο τίτλος αυτού του έργου προέρχεται από την "Ιστορία μιας σκάλας", του Ισπανού συγγραφέα Antonio Buero Vallejo: ένα θεατρικό κομμάτι που αναλύει την κοινωνία στα μέσα του εικοστού αιώνα -με τις ίντριγκες, τα προβλήματα, τα ψέματα και τους έρωτές της- μέσα από τους γείτονες που μοιράζονται την ίδια σκάλα. Αυτή η σκάλα έχει τη δική της ιστορία. Είναι ένα αρχιτεκτονικό κομμάτι. Είναι ένα ξύλινο γλυπτό. Έχει τις εκπλήξεις της, την αφοσίωσή της. Και είναι γεμάτη λεπτομέρειες και αμέτρητες ώρες ομαδικής εργασίας για να επιτευχθεί αυτό που πάντα αναζητούσε το έργο: τη λατινική ψυχή, το ισπανικό πνεύμα, την έκρηξη αυτή των αισθήσεων που προκαλούν οι χορδές μιας ισπανικής κιθάρας. **ek**

